

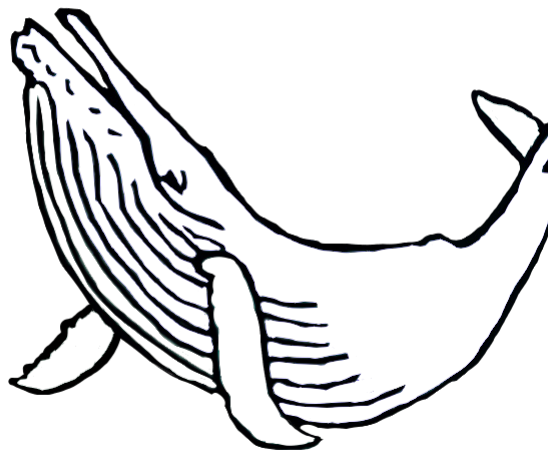
LEVÄ PERÄ INEN

Jouluspecial

HYVÄÄ
JOULUA!

LEVÄ PERÄ INEN

Tekijät

Päätoimittaja
Antti Laitinen

Art Director
Ursula Rinta-Jouppi

Kansi
Meri Vuorivirta

Kuvitus
Meri Vuorivirta

Kirjoittajat
Antti Laitinen
Emmi Aivola
Lauri Kähkönen

+ hallituslaiset

Sisällys

Päätoimittajalta	3
Hallituksen vuosi	4
Milloin koira saa taas olla koira?	6
Karkkilassa tehtiin historiaa	9
Latexin olutsuosituks	11
MYY:n joululoma-bingo	18

P ä ä t o i m i t t a j a l t a

Vuosi on mennyt todella nopeasti ja on tullut allekirjoittaneen viimeisen päätoimittajapalstan aika. Täytyy sanoa, että olen pitänyt tästä tehtävästä paljon. Vuoden aikana on jälleen tapahtunut kaikenlaista hauskaa ja hienoa, niin itseni, kuin myös koko MYY:n kannalta. Mainitsemisen arvoisia ovat muun muassa saaristoeeksku, kesällä itselläni ollut ekologisen tutkimuksen kenttäkurssi sekä tietysti kaikki lukuisat tapahtumat, joista ollaan päästy nauttimaan - viimeisimpänä MYY:n synttärisitsit. Vuosi on ollut myös Leviksen kannalta hieno, sillä numeroisista on tullut runsaasti positiivista palautetta.

Kuten on tullut aiemmissa numeroissa todettua, tämä vuoden Levisten teemana on ollut vaikuttamisen voima (vaikka välillä se on voinut hieman hukkua muiden juttujen sekaan). Siitä onkin saatu esimerkkejä pitkin vuotta kuuluneista uutisista, joista tuorein esimerkki on juuri saatu, positiivisesti yllättänyt tulos COP28- ilmasto-neuvotteluista. Kokouksen päätöslauselma, joka sisältää esityksen (asteittaisesta) luopumisesta fossiilisista polttoaineista, ei varmaankaan ollut odotettu päätös sen perusteella, että neuvottelut järjestettiin Dubaisissa. Toki vasta varsinaiset toimet näyttävät, tapahtuuko muutos todella, mutta kokouksen tulos on joka tapauksessa hyvä esimerkki vaikuttamisen voimasta. Kokous ehdittiin jo julistaa suureksi pettymykseksi, mutta osallistujamaiden vaatimukset käänsivät tilanteen ilmaston kannalta valoisemmaksi.

Asioihin vaikuttaminen on maailman ja ympäristön kehityksen kannalta välttämätöntä. Kuten ensimmäisessä päätoimittajan palstassaan totesin, me myyläiset omaamme hyvän mahdollisuuden vaikuttaa, jos emme koko maailman, niin ainakin paikalliseen kehitykseen ja asioiden tilaan Suomessa. Vappunu-

merossa ollut pohdiskelleva teksti MYY:n roolista yhteiskunnallisena toimijana voi saada pohtimaan ainejärjestömme vaikutusmahdollisuuksia enemmän. Tekstissä esitetään kysymys siitä, onko MYY muuttunut vain juhlivaksi ainejärjestöksi. Vuoden mittaan olen onneksi nähnyt/kuullut, kuinka myyläiset ovat olleet mukana vaatimassa Stansvikin luonnonmetsän suojelua sekä mielenosoituksissa Gazan sodan lopettamisen puolesta.

Joulun lähestyessä voi olla hyvä hetki syventyä hetkeksi pohtimaan vaikuttamista sekä kaikkia niitä yhteyksiä, joilla esimerkiksi luonnonjärjestelmät vaikuttavat toisiinsa. Yksi pieneltäkin tuntuva asia voi aiheuttaa suuria muutoksia näiden lukemattomien yhteyksien kautta. Kuten pian eläköityvä, rakastettu kuraattorimme Ripa sanoisi: 'kokonaisuus on enemmän kuin osiensa summa.'

Hyvää joulunaikaa kaikille!

Antti

Hallituksen vuosi

Vuosi puheenjohtajana on pian ohi. Se on pitänyt sisällään paljon kaikkea kivaa, opettavaista ja antoistaa puuhaa. Ollaan saatu paljon aikaa tänä vuonna ja se on meidän ahkerien hallituslaisten ja toimihenkilöiden ansiota. MYY on ihanan aktiivinen järjestö, jossa on paljon tekijöitä tekemässä järjestöstä jäseniensä näköistä.

Itse odotan jo joulua ja erityisesti kaikkia jouluherkkuja. Tietenkin odotan myös joululomaa ja lepoa. Odotan kuitenkin myös ensi vuotta, jolloin järjestöhommissa odottaa itsellä uudet pestit. Rauhallista joulunaikaa kaikille myypylöille <3

Tintti, puheenjohtaja

Huh mikä 2023! Ollaan hallituksen kanssa tehty hommia hiki hatussa, että meidän jäsenistöllä olisi ollut mahdollisimman tapahtumatäyteinen ja mieluista lukuvuosi. Toivon, että se on myös välittynyt ulospäin. Itselleni tästä vuodesta on jäänyt mieleen MYY:n yhteiskunnallinen vaikuttaminen, Twilight-marathon ja haalareiden kierätyshanke. Kiitos toimihenkilöille sekä kanssahallituslaisille aktiivisuudesta ja paljon tsemppindeeruksia uudelle hallitukselle!

- Noora, varapuheenjohtaja

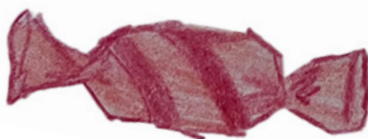

Suurin ja tärkein oppi kuluneena vuonna oli itselleni taloudenhoitajana se, etten voi sittenkään kontrolloida kaikkea. Meidän pieni ja pippurinen järjestö on todellisuudessa monien ja monipuolisten tapahtumien vuoksi paljon jäsenmääräänsä suurempi. Tämän vuoksi rahaliikennettä on paljon, ja luulin vuoden alussa pystyväni pysymään reaaliajassa kärryillä kaikesta mistä rahaa tulee sekä mihin rahaa menee nyt ja mihin seuraa-vaksi. En pystynyt. Ja jestas miten turhauttavaa ja vapauttavaa tämän tajuaminen on ollut. Opin myös pyytämään apua ilman häpeää siitä etten pystykään ja jaksakaan aina kaikkea.

Emmi Aivola, taloudenhoitaja

Hejps! On ollut kyllä opettavainen vuosi. Toimin ekaa kertaa nyt hallituksessa ja samalla saanut paljon kokemusta miten asiat pyörii. Takana on tapahtumarikas vuosi monellakin tapaa ja on ollu ihaana päästä tutustumaan myyn toimintaan <3 Nyt lomalle lompsis, rauhaa joulun aikaa ja onnelista uutta vuotta kaikille!

terkuin Kata Laiho, jäsenvastaava

"Vuosi hallituksessa suorastaan humautti ylitseni. Otteeseen tarttuikin mukavia muistoja ja kyky näpytellä liuta sähköposteja nopeasti :) Työelämävastaavan vuosi ei kuitenkaan ollut se kaikista perinteisin. Oli ihanaa päästä tekemään myös hieman uusia juttuja, ja innostua niistä yhdessä. Järjestin toukokuussa talkoiluretken Tuulispäähän, jossa pääsimme auttamaan eläinten hoidon askareissa sekä tutustumaan eläinsuojelukeskuksen asukkaisiin hommien lomassa. Olisipa ihanaa, jos jatkossakin esimerkiksi työelämävastaavan pestissä päästäisiin näkemään erilaista talkoomeininkiä <3 Lämpöinen kiitos kaikille kuluneesta vuodesta!"

Ihanaa joulua!

yt, Anni, työelämävastaava

Voi mavon silmä, nyt on tämäkin vuosi tullut päätökseen.

Vuoteen on mahtunut monen moista ja Myy:n tapahtumantäyteinen vuosi alkoi peli-illalla helmikuussa 2023. Tämän jälkeen on tullut järkkätyä laskiaistapahtuma eli Nousiainen, paljon eriteemaisia sitsejä, vappuviikolla kotiviinikisat ja vappusillis sekä alkusyksystä tuoreille fukseille ohjelmaa fuksiaisten ja eläinnimi-illan merkeissä. Laskettiin tässä, että ollaan oltu mukana järkkäämässä yhteensä 25 tapahtumaa! Tapahtumavastaavana toimiminen on ollut aikas siistiä täytyy sanoa! Tässä on päässyt toteuttamaan itseään, oppinut budjetoimaan ja tutustunut uusiin tyyppeihin yli tiedekuntarajojen. Jatkamme molemmat hallituksessa myös ensi kaudella, mutta nyt pieni hetki levolle. Näihin kuviin ja tunnelmiin ☐☐ Hyvää joulua rakkaat myypiöt.

- Jesse Haapasalo ja Senni Kaavin, tapahtumavastaavat

Nyt alkaa olla vuosi paketissa ja kaivatun loman vuoro! Kiirettä ja työtä on riittänyt ihan vuoden viime metreille saakka, mutta lähinnä ihan opintojen, ei hallitushommien, takia. Yleisjäsen hommist ja ainejärjestömaailmassa hyörimisestä olen nauttinut: se on ollut hyvää vastapainoa kaikelle muulle! Ihanaa jatkaa MYY:n hallituksessa myös ensi vuonna. <3 Haluan toivottaa kaikille rentouttavaa joulua ja onnellista uutta vuotta!

Liinu Esterinen, yleisjäsen

Luka-lassien elämää:

Kuinka pitkälle nykyisen kehityksen pitää mennä ennen kuin koira saataas olla koira?

TEKSTI ja KUVAT: Emmi Aivola

Jokin aika sitten uutisoitiin koirien ”lukesuselämästä” San Franciscossa (Helsingin sanomat). Olen toki nähnyt somessa videoita koirien kahvilaherkuista (kuten Starbucks-kahviloiden puppuccino) mutta tämä meininki löi itseni ällikällä: koirien omia hotelleja, kahviloita, kampaamoita turkkien värjäyspalveluineen sekä ”koiraätien” tapaamisia. Omistajien ollessa matkoilla koirat viettävät hotelleissa onnettoman näköisellä ulkoilualueella aikaa jopa satapäisessä laumassa ja lukesussviittien palveluihin kuuluu henkilökunnan koirille lukemat sadut. Anna mun kaikki kestää. Muutama viikko sitten Yle taas kertoi stressioireisiin ja eroahdistukseen mielialalääkkeitä käyttävien koirien määrän lisääntyneen (Yle). Kun vedän naruja yhteen, tulen siihen lopputulokseen, että meillä saat-
taa tässä olla käsillä sekä syy että seuraus.

Koirien tulisi rodusta riippumatta liikkua paljon. Mielellään metsämaastossa ja omaan tah-

tiinsa. Koirien pitäisi päästä myös haistelemaan paljon, koska ne hahmottavat ympäröivää maailmaa hajuaistillaan siinä missä ihmisen näköaistillaan. Suurin osa suomalaisista asuu kaupungeissa, jolloin iso osa koirista lenkkeilee hihnassa asfaltilla ja pururadoilla. Ääritapauksissa koira viedään ulos ”lenkille” lasten rattaiden tyyppisissä kärryissä (ks. Siltamäki 2023). Kaupungeissa monet koiranomistajat asuvat kerrostaloissa, joissa ympäröivistä asunnoista kuuluu paljon ääniä. Liikenteen ääni saattaa paikoittain olla kaupungeissa jatkuvaa ja kuulua asuntoihin sisälle. Pitkäaikaisen melun tiedetään aiheuttavan terveyshaittoja ihmisille, joten kuinka paljon ihmistä paremmin kuulevat koirat kärsivät? Kun tähän päälle lisätään vielä pitkät yksinolojaksot omistajien ollessa töissä, opiskelemassa ja harrastamassa, laumaeläimille kertyy stressiä. Stressin purkautuminen ihmisen mielestä epätoivotulla tavalla (mm. sei-

nien ja huonekalujen tuhoaminen tai haukkuminen tunteja putkeen) ei pitäisi yllättää.

Koirien ongelmalliseksi luokiteltava käytös saattaa joskus olla niille luontaisia, mutta ihmisen mielestä sopimattomia, tapoja reagoida asioihin. Otan esimerkin. Koirien keskinäiseen käyttäytymiseen ei kuulu vieraan koiran kohtaaminen suoraan edestäpäin. Luonnollisempaa toisilleen vieraille koirille on usein kierrellä ja kaarrella etäällä toisistaan ja pyrkiä eleillään osoittamaan olevansa ystävällisin mielin liikkeellä. Vasta tämän jälkeen ne saattavat mennä tekemään lähempää tuttavuutta tai vain jatkaa omia puuhiaan. Kaupunkiolioissa koirat toisinaan pakotetaan toimimaan niille epätyypillisellä tavalla ja kävelemään ohitustilanteissa kohtisuoraan toisiaan päin, koska pyörätiet ovat suoria ja kapeita. Suoraan kohti tuleminen saattaa toiselle koiralle näyttävä uhkaavana. Tästä näkökulmasta katsot-

Oma silmäteräni lemmikkikaupasta ostetut tohvelit jalassa, jotta sen tassuihin ei kertyisi ja jäätyisi lunta, mikä aiheuttaa sille kipuja.

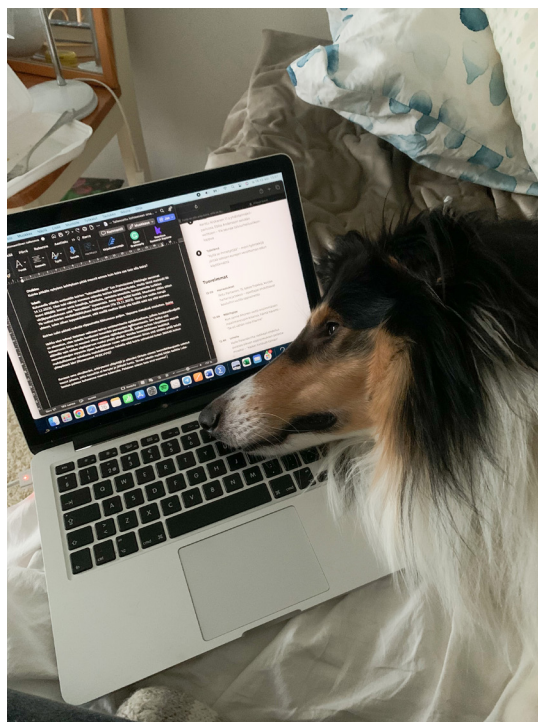
tuna koiran liimautuminen maahan makaa-
maan tai hihnassa kiskominen, haukkuminen
sekä muriseminen ei näytä enää ongelmalta.

Olen todella huolissani koiranomistajan peru-
sarjen kallistumisesta. Sen lisäksi että koiran-
ruuan hinta on noussut viime aikoina ekspo-
nentiallisesti, eläinlääkärikulut jatkavat kal-
listumistaan. Ennen lemmikin vienyt sairaus
saattaa nykyisin olla parannettavissa, mutta
hoidot ovat kalliita. Tämä eriarvoistaa omis-
tajia varallisuuden mukaan. Myös päätös lem-
mikin eutanasiasta saattaa saatavilla olevien
hoitojen vuoksi venyä, koska rakkaasta lem-
mikistä ei haluta luopua. Tämä siitähän huoi-
limatta, ettei lemmikki pystyisi enää lääkkei-
den kanssa elämään täyttää elämää. Tuija

Siltamäkeä lainatakseni: ”Ihmiselle eläi-
men hyvinvointia tärkeämpää on saada ra-
kastaa eläimiä” (Siltamäki 2023). Kotieläi-
met ovat miljardibisnes ja me ostamme lem-
mikeillemme kaikkea joulukalentereista al-
kaen. Koiran näkökulmasta tarpeettomien
härpäkkeiden myynti vain niiden söpöysar-
von ja rahan tekemisen vuoksi pistää är-
syttämään. Voisiko lemmikibisnes keskit-
tyä naamiaisasujen myynnin sijaan esimer-
kiksi laadukkaan ruuan valmistamiseen il-
man että sitäkin pitää tehdä mahdollisimman
tehokkaasti mahdollisimman halvalla? Sil-
loin ehkä koiria ei sairastuisi kuten SMAAK-
ruokakohun yhteydessä (Iltasanomat).

Eläinrakkautta on se, että antaa eläimen to-
teuttaa lajityypillisiä tarpeitaan. Koiran laji-
tyypillisiä tarpeita ovat muun muassa täyt-
tä vauhtia juokseminen, maan kaivaminen
sekä mudassa kieriminen. Nämä puuhaste-
lut ovat luksuselämää parhaimmillaan. Laji-
tyypillisyydestä ovat puppuccinot, cowboy-
asut, hajustetut hoitoaineet ja muu turha in-
himillistämisen sekä kaupallisuus kaukana.

Tämän tekstin myötä kiitän kaikkia Lu-
ka-lassien palstaa kuluneena vuonna luke-
neita. Palataan asiaan taas ensi vuonna!

Kirjoittamassa palstan päähenkilön kanssa
tätä tekstiä. Sängyssä pötkötellen totta kai.

Taustatyössä käytetyt jutut

Helsingin sanomat: <https://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000010004320.html>

Iltasanomat: <https://www.is.fi/talous-sanomat/art-2000009975981.html>

Siltamäki 2023: <https://www.apu.fi/artikkelit/elaimen-hyvinvointi-ei-ole-ihmiselle-yhta-tarkeaa-kuin-saada-rakastaa-sita-tuija-siltamaki-kolumni>

Yle: <https://yle.fi/a/74-20004919>

KARKKILASSA TEHTIIN HISTORIAA

Karkkilan pikkujouluissa tehtiin historiaa – Ensimmäistä kertaa pidettiin piparkakkutalon koristelukilpailu. Leviksen toimitus kaappasi voittajajoukkueen salamavalon räiskynnän keskeltä haastateltuun.

**Olette voittaneet tietävästi Karkkilan ensimmäisen piparkakkutalo-ko-
ristelukilpailun. Miltä nyt tuntuu?**

Lauri: Tuntuu

Joel: tosi

Antti: eksoottiselta ja

Otso: uskomattomalta

Ossi: sekä

Vertti: todella

Tuuli: mahtavan

Milla: upean

Kata: palkitsevalta

Lauri: joukkuehenki

Joel: oli

Antti: erittäin

Otso: mahtava

Ossi: etenkin

Vertti: työnjako

Tuuli: onnistui

Milla: erinomaisesti.

Kata: Kyllä.

Mistä saitte inspiraatiota?

Lauri: Työmaalla

Joel: oltiin

Antti: hiukan

Otso: hukassa

Ossi: mutta

Vertti: sitten

Tuuli: lopulta

Milla: keksimme

Kata: ratkaisun!

Mikä tämä ratkaisu oli?

Lauri: Sokerin keittäminen.

Tuuli: Viisi ihmistä oli sitä vahtimassa ja katsomassa. Loput hoitivat koristelun, suunnittelun ja kaiken muun.

Ketkä 5 ihmistä olivat katsomassa sokeria?

Antti: Antti

Otso: Otso

Ossi: Ossi

Vertti: Vertti oli tekemässä, eikä vain katsomassa.

Tuuli: Ei! Vertti oli katsomassa sokeria.

Vertti: Hei mä sekotin sitä!

Tuuli: Anteeksi, Vertti oli sekoittamassa sokeria.

Ketä koristelivat?

Milla: Kata, Milla ja Tuuli

Mahtavaa. Tie tähän voittoon ei ollut helppo. Kuulin että teillä oli vastoin käymisiä, miten näistä päästiin yli?

Lauri: Ei mitään hajua.

Milla: No siis meillähän talon seinät olivat jo valmiiksi palasina, joten täytyi ajatella laatikon ulkopuolelta.

Tuuli: Se toimi meidän inspiraation lähteenä.

Miten aiotte tiiminä jatkaa eteenpäin seuraaviin koristelukilpailuihin? Aiotteko jatkaa yhdessä vai alatteko kilpailemaan toisiaan vastaan?

Otso: Ajateltiin lähteä tähtäämään kansainvälisille kentille. Meil oli niin hyvä tiimihenki, että ei tätä joukkuetta ole mitään järkeä rikkoa.

Ossi: Se on nyt sit rankkaa reeniä seuraavia pikkujouluja varten.

Onko vapaita sanoja?

Lauri: Pommit tippuu

Joel: #Vimmoillevene

Milla: Tuntuu ku ois just juossu maratonin

Mikä ryhmä oli pahin vastustaja?

Lauri: Mun mielest ei ollu pahoi vastustajia. Sen yhenkin jengin talo näytti siltä et se on koristeltu ketsupil...

Ossi: Murskavoitto.

Vertti: Heti kun nähtiin muiden talot, niin tiedettiin et kyl se voitto sieltä tulee.

Haastattelijoina toimivat Seni Kaavinen ja Antti Laitinen.

Latexin olutsuo- situkset

TEKSTI: Lauri Kähkönen

1

Craftia virosta?

”Eesti, Eesti, Eesti! kaipa sinne perkeleesti”. Siellä ei kuitenkaan kannata enää juoda aamuun asti Viru Valgeaa kuin Juice aikoinaan, vaan craftia! Rakkaan Tallinnan pienpanimotarjonta on nimittäin kokeilemisen arvoinen. Alla siis Tallinaan hotspotit.

Se tuskin lienee yllätys, että suomalaisille tutun Vanhankaupungin hinnat ovat tehty turisteille ja perustuopista saa pulittaa nihkeät 8 euroa. Tämän lisäksi muurien sisällä oluttarjonta ei ole mitään maailmaa avartavaa. Kuitenkin jos rakkautesi Vanhankaupunkiin ei ole yhtä kulahtanut kuin itselläni, kannattaa kokeilla Hell Hunt. Kyseessä on perinteinen pubi, jonka etupihalla on kesäisin oikein kiva ja suosittu terassi nii paikallisten kuin turistien kesken. Sisäpuolelta voi katsoa urheilua ja bissen kylkeen on tarjolla jos jonkinmoista purtavaa. Listalta löytyy perus ranskalaisten lisäksi salaatteja, keittoa, fish and chips jne. Olutvalikoima tietysti myös hyvä, kuten myös erittäin ystävällinen ja auttavainen henkilökunta.

Se kuitenkin Vanhastakaupungista, nyt nimittäin lähdetään Telliskiveen. Telliskivi sijaitsee muutaman minuutin kävelymatkan päästä Vanhastakaupungista ja se on täynnä nuorta elämäniloa, taidetta ja hyviä baareja. Pienpanimokulttuuri on asettunut lähiöön vahvasti ja yhden päivän reissulla ei varmasti kaikkia helmiä ehdi kokea. Hintatasokin on maltillinen. Laatubisessä saa 4–6 euron haitarilla.

Kierros Telliskivessä on kiva aloittaa shoppailulla ja tähän soveltuu erinomaisesti Balti jaama turg. Kauppahallista löytyy tuoreita sesonkivihanneksia, marjoja, erinomaisia street food ravintoloita, virolaista käsityötä ja kirpputori. Street foodin kohdalla kannattaa kokeilla ainakin WLND burger, josta saa todennäköisesti Viron parhaat burgerit. Yläkerrassa onkin sitten se pääkohde eli Humalakoda. Humalakoda on panimo, baari ja ravintola samassa tilassa. Miljöö on valoisa, raikas ja seesteinen. Kesällä terrassin isoille ja pehmeille sohville paahtaa aurinko. Varsinkin mukava paikka työskennellä, opiskella tai seurustella lasillisen äärellä. Hanarivistö painottuu luonnollisesti heidän omiin tuotoksiinsa, jotka ovat muuten melkoisen makeita. Ipat saattavat olla jopa liian imeliä. Esim. juuri tehdyllä reissullani tuli testattua heidän karamellimainen ruskeahko TIPA nimeltään Hell Hunt XXX. (pantu aikaisemmin mainitun Hell Huntin 30 v syntymäpäivän kunniaksi). Runsas karamellimaisuus ja makeus laittoi humalat ikävästi piiloon.

Valoisa Humalakoda ja ei niin valoisa Triple IPA

Parin minuutin kävelyn päästä humalakodasta saatat törmätä Purtsen taproomiin. Purtsen on villistä Itä-Virosta kotoisin oleva panimo, jonka henki puhalttaa kaivoksien syvistä luolista, savuavista savupiipuista ja työläisten raskaasta raatamisesta. Panimon brändäys on hyvin onnistunut luomaan yhteyden bissen panemisen ja Itä-Viron kaivostoiminnan yhteyteen. Kannattaa käydä vilkaisemassa erinomaiset Purtsen nettisivut niin aukeaa paremmin (<https://www.purtsepruulikoda.ee/en>). Taproom ei ole mikään erityisen iso. Puset penkit ovat nähneet parhaimmat vuodet ja kattoa koristaa roikkuvat metalliämpärit. Itä-Viroa parhaimmillaan. Hanoista löytyy Purtsen omien keitoksien lisäksi laadukkaita belgioluita, josta plussaa. Tiskin vieressä on kylmäkaappi, josta voi ostaa sitten Purtsen oluita mukaan. Oma suositukseni on heidän Kämp lager. Erittäin helposti juotava raikas pale lager, jossa pieni katkero, kuivahko suutuntuma ja kiva maltaisuus. Hinta tälle 0.33 tölkillä taisi olla 2 € tai jotain sinne päin. Erittäin hyvä hintalaatusuhde siis kyseessä.

Jälleen pari minuuttia kävelyä ja edessäsi onkin Sip veini ja öllepood, yksi Tallinnan parhaimmista olutkaupoista. Pienen puodin toinen puoli on pyhitetty viineille ja toinen puoli virolaisille pienpanimo-oluille. Hyllyjen päätähtinä loistavat panimot kuten Anderson, Puhaste ja Põhjala. Näiden virolaisten tuotteiden hinnatkin ovat mukavan edullisia verrattuna ulkomaalaisiin, joten niitä kannatta jo senkin vuoksi hamstrata. Pu-

hasten kovaa mainetta niittäneet Silver series-sarjan tynnyrikypsytytetyt imperial stoutit ovat aina pakko-ostos. Kyseiset polttopullot lähtee alle 10€ eurolla, mikä on melkoinen bargain UT:ssa keskiarvolla 4.30-4.40 reistatuista oluista. Iso suositus myös Andersonin Applehoff Calvados BA:lle minkä pitäisi olla putiikin vakio tuote. Kyseessä siis Calvados tynnyrissä kypsytetty vahvempi sour, johon lisättyä omenaa ja kanelia. Ihana bisse nauttia syksyisin omenapiirakan kera.

Jälleen kahden minuutin kävely ja vastaasi tulee St Vitus. Vitus on varmasti suomalaisille huvittava kohde ihan vain nimen takia, mutta kyllä sinne kannattaa oluenkin takia mennä. Kyseinen Baari tekee myös omaa bisseä, jota kannattaa testata. Esim. vaikka vakio tuotteena löytyvä kevyt ja hiukan toffeinen Tume brown ale, jota saa tuopillisen viidellä eurolla. Tume lagerit tai sitten tässä tapauksessa brown alet ovat Virossa ilmeisesti, joku juttu koska niitä löytyy melkein jokaisen baarin hanarivistä. Vitus on tunnelmaltaan melko rauhallinen ja omaa hämäävän valaistuksen jo iltapäivästä, leikö sitten illalla kovempi meno? Aianakin baaritiski on sen verran pitkä, että sen luulisi palvelevan tuvan täydeltä ihmisiä. Viskivalikoima näytti myös olevan melkoisen laaja, kun nopeasti tiskin taakse vilkaisin.

St Vituksen kattava tiski.

Sitten voidaankin lähteä Tallinnan ykköskoh- teeseen eli kohti Põhjalan panimon shop & ta-

proomia. Omasta mielestäni tämä on se Viron paras panimo ja onhan panimo päässyt melkoisen suuren suosioon Pohjois-Euroopassa. Baltian suurin panimo ja ränkätty ratebeer.com sivulla sijalle 57 maailman parhaiden panimoiden joukosta. Telliskivestä panimolle kulkee taksilla 4 minuutissa tai kävellen 15–20 minuutissa. Vaikka panimon taproom ei Tallinnan ytimessä olekaan, on se viikonloppuisin hyvin täynnä asiakkaita. Põhjalan kunostetulla tehdasalueella sijaitseva panimo on tehty asiakkaille erittäin viihtyisäksi. Alakerasta löytyy panimon halpa kauppa ja yläkerasta eloisa taproom. Tilavan taproomin keskellä on iso baaritiski, jota voi kiertää ympäri. Hanoja on 24 ja jokaisessa niistä löytyy Põhjalan keitoksia. 15 eurolla saa 5 oluen maistelulautasen, johon voit itse valita omat lempparisi. Tämä onkin erimainen vaihtoehto kokeilla kaikki stoutit, jotka ovat yleensä panimon parhaimmistoa. Taproomista löytyy paljon istumapaikkoja ja isot ikkunat suoraan panimon tiloihin, josta voi arkipäivänä tarkkailla kuinka paikallinen bisse valmistetaan.

Põhjalan taproom

Põhjalalta vaivaiset 5 minuuttia kävelyä ja olet Noblessnerin satamassa. Täältä löytyy niin Kim Mikkolan ravintola Kampai kuin avain loistava Lore bistro, mutta myös jokaisen bisse hifistelijän karkkikauppa eli Brooklyn Craft Beer Café. Vasta noin vuoden auki olleen baarin & kaupan kylmäkaapeista löytyy jenkkien maailmanluokan hypeoluita, joille jopa Puhaste ja Põhjala kalpenee. On

Mortalis brewing, Other half, Equilibrium, The Veil, Finback, District 96 jne. Parhaimpienkin tupla ipojen hinnat ovat vielä mukavan edullisia, noin 9–12 euroa tölkiltä. Hel싱issä vastaavista jenkkituotteista saat pulittaa 15–20 euroa... Myymälää pyörittää New Yorkista kotoisin oleva mukava paris-kunta Steve ja Simone, jotka halusivat tuoda tallinaan sen mikä kaupungista vielä puuttui eli modernin amerikkalaisen craft kulttuurin.

Viimeisenä muttei vähäisempänä on vuorossa Uba ja Humal. Tallinnan sataman vieressä sijaitseva olutkauppa tarjoaa yli 300 erilaista olutta ympäri Eurooppaa. Putiikista löytyy myös taproom, jossa palvelee 20 hanaa. Oluet lähtevät ehkä halvimpaan hintaan koko kaupungista. Taproomin puolella myös välillä hyviä tarjouksia. Kelpo böniötä kaadetaan lasiin vain 2–4 euron haitarilla! Hyllyt ovat aina täynnä mitä erilaisempia lasipulloja ja kokeneemmallekin craft harastajalle saattaa tulla valinvaikeus mitä valitsee mukaansa mitä erilaisimmista oluttyyleistä. Sisällä hieman ahdas paikka liikua baaritiskin ja hyllyjen välillä, mutta muuten oikein kiva paikka hakea viimeiset kepanat ennen takasin laivaan nousemista.

Siinä taas vähän asiaa kaljasta. Moikka ja nähää ens vuonna :D

Vuosi 2023 kuvina

Vuosi 2023 oli tapahtumia täynnä. Kerrataan kuvien muodossa miltä vuosi myyläisten silmissä näytti.

KOONNUT: Lauri Kähkönen

Vuoden ensimmäinen lautapeli-ilta.

Kaverisitsit

Virkailijavaihtarit Lammilla.

Luonnonsuojelulaki täytti 100-vuotta!

Bitu Turun Superparkissa.

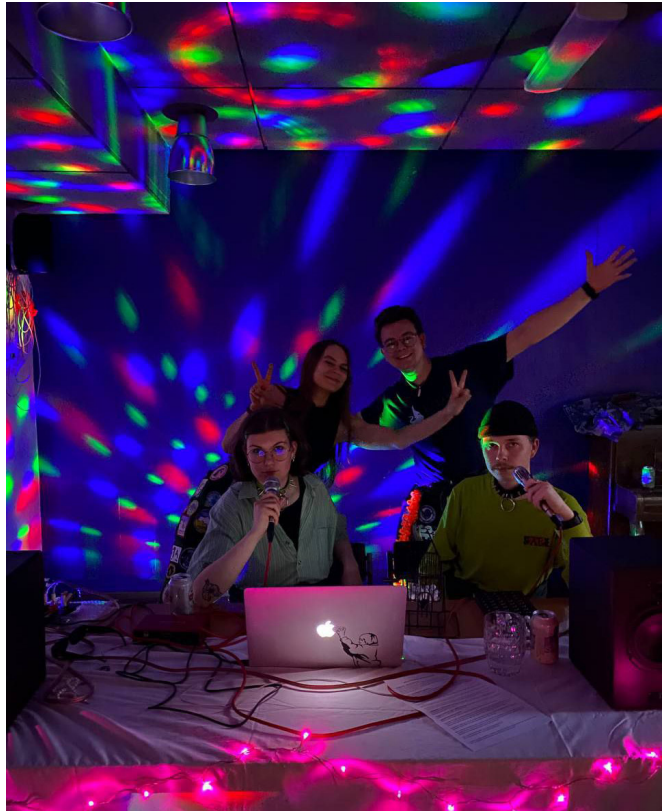

Yksi myyläis-
tiimestä
ahviksella.

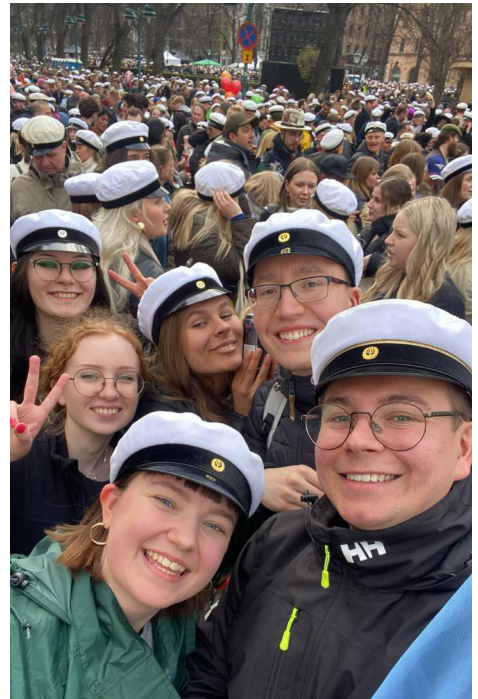
Fuksimökki

Vuoden eka Dildobingo grundilla.

Ripan eläköitymistä ehdittiin juhlia jo ulospotkijaisten muodossa, mutta kuinkas sitten kävikään...

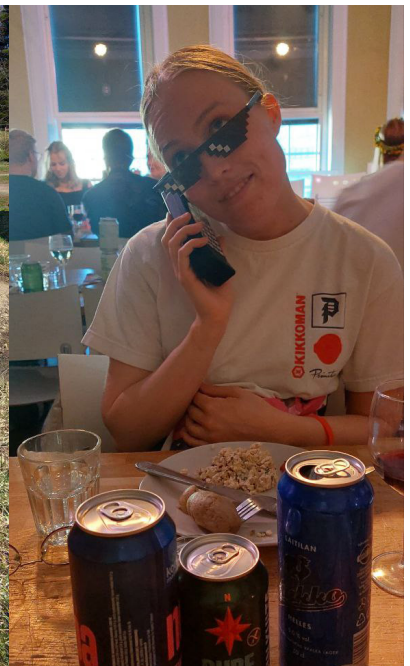

Parasta aikaa olla opiskelija.

Tuulispään talkoilu.

Kevätsitsit.

Orientaatioviikon
turnajaiset Maaherran puistossa.

Floran päivänä sää hölli

Kesä tuli ja meni.
Oli aika orientaatioviikon.

Fuksit Myyn rastilla fuksisuunnistuksessa

Kotimaan ekskulla riitti hupia

Fuksiaisten jatkot pupulla

Myyn syttärisitsit

Myyn puheenjohtajia vuosien varrelta. Mukana myös Myyn uusi pj Jesse.

Tietäjät tietää .

MYYN JOULULOMA-BINGO

L

U

M

I

koristelin
joulu-
kuusen

join
kaakaota

rakensin
lumiukon

nukuin
paljon

en
miettinyt
opintoja

ulkoilin

laskin
pulkalla

hiihdin

söin
hyvää
ruokaa

kävin
reissussa

kuuntelin
joululaulu-
ja

annoin
lahjan

luin
kirjaa

vietin aikaa
ystävien
kanssa

katsoin
joulupukin
kuumaa
linjaa

Nautin
lomasta!

Anna meille palautetta!

Mitä mieltä olit tästä numerosta? Passaako vai passaatko?

Saiko joku juttu sinut virnistämään tai vihastumaan? Millaisia juttuja haluaisit jatkossa Leväperäisestä lukea? Oheisen QR-koodin kautta pääsen antamaan anonyymiä palautetta. Olemme kiitollisia kaikesta palautteesta!

Lisäksi toivomme lisää myyläisiä osallistumaan Leväperäisen tekemiseen! Jos haluat kirjoittaa juttuja tai kuvittaa lehteä, voit ottaa yhteyttä päätoimittajaamme antti.leivonen@helsinki.fi. Kaikenlainen sisältö on tervetullutta!

Terveisin Levistiimi <3

Leväperäinen julkaistaan myös sähköisenä osoitteessa
<https://issuu.com/myyry/docs>

